

kat.komo.

15754

I

Mag. St. Dr.

P

*Toryani Ioann. Cantii; Comestio iuridica de
notariis publicis.*

2826 Pravo.

IN NOMINE DOMINI, AMEN.

QUÆSTIO
JURIDICA
DE NOTARIIS PUBLICIS.

Ex c. Scripta. c. Inter dilectos De fit: instrum: c. Ad audientiam, De rescript: c. Licet. De fals. c. Cum olim, De privileg: c. Cum Venerabilis. De religio: domib: §. Nos autem. Auth: De Tabellion: Collat: 4 Clem: sepe. De V. §.

DE PROMPTA

Sub Felicissimo Regimine

Magnifici Perillustri Clarissimi & a. modum Reverendi Domini 1754 I

D. M. CASIMIRI
STEPLOWSKI,

Sacra Theologiæ DOCTORIS & PROFESSORIS, ejusdemq; Faculta-
tis PROCANCELLARII, ET Collegii Majoris SENIORIS PATRIS,
Ecclesiarum Collegiatarum, S. FLORIANI Clepardia ad Crac: DE-
CANI, in Summo Iosnaniensi CANCELLARII, SS. OO. Crac: ac
Parochialis S. JACOBI Casimiræ PRÆPOSITI, Ordinandorum &
Approbandorum Examinatoris Synodalis, Librorum per Diocesim
Crac: Ordinarii Censoris, Seminarii Episc: Acad: Diocesani, PRÆ-
FECTI, Contubernii Sisiniani, & Alumnatûs Roszceviziani PROVI-
SORIS, Studii Generalis Universitatis Crac: Vigilantissimi
RECTORIS.

Pro loco in Collegio CC. DD. Jure Consultorum
Almæ Universitatis Cracoviensis obtinendo,

per

M. JOANNEM CANTIUM TORYANI,

Utriusq; Juris PROFESSOREM, Ecclesiarum, Collegiæ SS. OO. Crac. CANONI-
CUM, Parochialis in Gerka Curam, in Cathedrali Crac. Dominicalem Ordinarium
Concionatorem, Publicum Sacra Autoritate Apostolicâ Notarium.

In Lectorio Collegii Juridici Cracoviensis

Publicè ad disputandum

PROPOSITA.

Annò Domini 1768. Die Lunæ 5. Mensis Decembris.

SANCTO
JOANNI CANTIO,

in Universitate Crac: Sacræ Theologiæ

DOCTORI,

Regni Poloniæ, ac M. D. L. Primario & Principali

PATRONO,

â

SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO

CLEMENTE

Ejus Nominis PAPA XIII.

Annò immediatè elapsò,

In SANCTORUM Numerum

RELATO.

Tum:

DIVINISSIMO

IVONI

Optimo Jure Consultorum MAGISTRO,

Jure Clientalis Devotionis Author.

D. D. D.

P Arcite, rogo. o SANCTI PATRONI! Clientali devotioni, quae sese VOBIS in hacce brevi pagella explicat. Minor quidem praesens oppella est, quam VOBIS offerri debeat, ex quo tamen Notam Filialis gratitudinis praesert, acceptare eam, obsecro, non dedignemini. TIBI o CANTI! initium vite meae, ulterioremq; illius, etiam jam in Statione Academica cursum; TIBI, o IVO! favorabilem in Facultate Consuleissima protectionem me debere fateor, Vestro, o SANCTI PATRONI! patrocinio gestarum ad sq; gerendarumq; in post mea negotia rerum attribuo, officium itaq; Clientalis obligationis de cordis profundo proveniens reddo. Juridicam Questionem VOBIS dedico, non immerito; quorum Alter jura Nostre Universitatis tuendo, contra iniquos eorundem impugnatores Juridicam propugnationem (*) fecisti; Alter Generalis Auditor, exquisitissq; Judex, Advocatus pauperum effectus, abdicatio honorifico Officio, ut eo liberius egenis inservire posses, TE

Ja(

totum

totum in patrociniū orphanorum spontè dedisti, pro com-
muni habens illum modum loquendi: Nescitis, o Jurisperiti!
quàm sit bona pauperum causa. De Publicis Notariis
in scriptam Questionem VOBIS offero; Quorum rectè ge-
sta, ac continui pro DEO labores Acta publica merentur,
ac aureò (ut ajunt) lapillò notari digna. Res à VOBIS
pereximè gestas in hanc pagellam non refero; patent hæ Ce-
lo, patent hæ terris, quæ quàm fuerint meritoria, colligen-
dum exinde, quod Libro vite inscripta, ac jam Cælestibus Lau-
reolis coronata. Theologus alter, Jurisperitus alter, Scien-
tiarum inter se connexarum Doctor Uterq; hinc ego pro
Loco in Domo Juridica obtinendo respondens, per oblatio-
nem presentis libelli VESTRUM in subsequenti operum
tractu imploro auxilium. Subscribite ergo votis meis, an-
nuite petitis, favete ceptis, non respuite Clientalem de-
votionem, se se in hacce brevi pagella VOBIS explican-
tem, mihiq; ulterius in Cracia Universitate laborare vo-
lenti, gratiã Vestrà assistite, ac imbecillibus viribus Cæle-
stes benedictiones impetrate.

(*) S. Joannes Cantius, dum viveret, Bonum suæ Academiæ Com-
munitatis pro æquitate & justo zelo etiam in Foro Fori defen-
debat; quod colligere est ex Actis D. Joannis de Elgoth, Cano-
nici, Vicarii, in Spiritualibus, & Officialis Generalis Cracov,
die 2. Januarii, Annò Domini 1434 ibi: Venientesq; horò vesperarum
duo ejusdem, (idest Collegii Artistarum) Magistri, Joannes de Kety, &
Bartholomæus de Radoni, nomine suo & aliorum certa privilegia & munimenta
produxerunt.

QUÆSTIO
JURIDICA.

De

NOTARIIS PUBLICIS.

Utrum Notarius; qui est Per-
sona Publica, illaq; jurata,
sive Spiritualis, sive Sæcularis,
possit in omnibus, & super
omnibus instrumenta confice-
re; debeatq; illi in omnibus ad-
hiberi fides?

A

CON-

CONCLUSIO I.

Notarius est Persona publica, illaq; debet esse jurata.

COROLLARIUM I.

Origo Notariorum Publicorum deducitur inde, quòd dum pri-
omnis Ecclesie incursis in Urbe Roma pro Christi Fide, inter
crudeles Imperatorum persecutiones, fidelium, ac piarum perso-
narum numerus quotidie augebatur, & quò magis illa sævitia
debacchabatur, eò plures in dies varia tormentorum genera su-
bire non pertimescebant; ne igitur tot, tantorumq; Virorum, ac
Mulierum, eorumq; virtutum, quibus hodie Christiana Religio re-
splendet, ullò unquam tempore memoria hominum mentibus ex-
cideret; neve in posterum neminem quandoq; lateret, quònam
pactò illorum pia gesta ubiq; gentium propagata fuissent, Cle-
mens I. Romanus septem Urbis Regiones divisit septem No-
tariis, ut Martyrum res gestas æternis literis mandarent; quòd
postea Antherius Papa I. stabilius reddidit; quia occasione cu-
jusdam Maximij; qui martyriò affectus fuit, curavit diligentissimè,
ut gesta Martyrum conquesta, atq; per dictos septem Notarios de-
scripta in Arario Ecclesie custodirentur; ne memoria bene ope-
rantium simul cum vita amitteretur. Et sicuti Clementis & An-
therii Pontificum fuit illa religiosa institutio, ita evenit; ut Suc-
cessorum incuriã intermissa, à Julio I. fuerit renovata, qui non
solùm Martyrum gesta, sed omnia ad rem sacram pertinentia per
eòdem septem Notarios literarum monumentis mandanda (a)
curavit. Definitur Notarius Publicus, quòd sit (b) Persona Pu-
blica à Principe deputata, & Sacramentò obstricta, ut rationes
& acta in formam publicam redigat. Dicitur Notarius à notan-
do, quia notare debet, & fideliter in scriptis redigere omnia illa,
super

(a) Ciacconus, Platina, Ceccharellus in vit. Pontif. Polidorus Virgilius de
Inventoribus lib. 4. Cap. 11. Iacolatius de Conc. art. 5. Num: 5. lib. 1. Joans
Sacchetti V. F. D. lib. de privileg. Prothonot. Apostol. (b) gl. in c. Scripta.
Verb. Per manum publicam. De fide instrum.

super quibus ad fidem ejus recurritur. Alio Nomine vocatur (c) Tabellio vel Tabullarius, quia Vereres in tabula solebant notare, & scribere gesta. Item dicitur (d) Scrinarius, quia scripturas suas in scrinis suis debet cautè custodire. Intelligitur quoq; per Magnum (e) publicam, ex quo manus ejus publicam fidem habere debet. Dicitur etiam Servus (f) Publicus, non quòd sit servus; cum Servus, utpote vilis persona, non possit esse Notarius; sed quòd sit publica Persona, cujus Officium est inventum ad publicam (g) utilitatem. Aliquando dicitur Scriba, à scribendo. Porro licet Notarius multiplices sui denominationes habeat, hæ tamen diversæ illius appellationes unum idemq; denotant, quia unum idemq; illius officium ostendunt.

C O R O L L A R I V M II.

Licet antea Notariatùs, seu Tabellionatùs Officium erat communis operæ & artis, ex quo Notarius serviat omnibus, qui servire debet æquè pauperi ac diviti; hinc de jure Civili Officium ejusmodi, Officium dicitur, & non (b) dignitas; cæterum in moderna providentia temporis, Notarii, qui rectâ conscientia, & publico auctoramentò exercent officium suum, sunt in notabili (i) estimatione, nam communiter creantur Judices (k) Ordinarii, quorum officium est (h) nobile, & ipsi Notarii reputantur (m) nobiles, attenda locorum consuetudine.

C O R O L L A R I V M III.

Notarius super calamo & atramentario ponens duos digitos
A 2
jura.

(c) c. Cum Tabellio. eod. & Auth. De tabellion. Collat. 4. (d) c. Ad audientiam. De præscription. & ibi gl. v. Scrinarius. (e) gl. in d. c. Scripta. (f) l. 2. ff Rem pupilli salvam fore. junct. gl. v. Publicum (g) Reiffenst. lib. 2. Decretal. tit. 22. De fide instrum. num. 8. (h) text in l. Universos. C. De decurion. (i) Capuccius in praxi judiciar. part. 2. Cap. 5. Art. 1. fol. 151. (k) Fagnan. in c. Quomam. Num. 16. Ne Prælati vices suas &c. (l) Rota part. 1. Recentior. Decis. 297. Num. 4. & Ferraris in sua Bibliotheca Verb. Notarius d. num. 27. (m) Syntagma Opinion. Commun. tom. 4. cap. 15. fol. 68. & Ferraris loc. cit.

jurare (n) debet fidelitatem ei, à quo constituitur, idq; super sex istis articulis: I. Quia de his, quæ videbit & audiet, ac requisitus fuerit, fidele instrumentum conficiet, aliàs in casu, pro perjuro habebitur, neq; ejus instrumentis de cætero fides adhibebitur. II. Quia secreta sibi communicata servabit. III. Quia super usurario contractu vel alio quovis illicito non conficiet instrumentum. IV. Quia de omnibus instrumentis protocolla tenebit. V. Quia fidelis erit illi, à quo constituitur, sive creatur. VI. Quia illud Officium ita sibi injunctum, non cupiditate, amore, odio aut timore excusetur.

COROLLARIUM IV.

EX quo Notarius sit Persona publica, (o) illiusq; officium tale, tantiq; ponderis sit, ut ex eo hominum negotia suscipiant (p) incrementum, ideo, dum quispiam in ejusmodi officio ab habente ad id potestatem constituitur, ut rectè hocce sibi commissum munus administrare queat, tria in illo requiruntur, quibûs deficientibus ad talem Magistratum admitti (q) non potest. Et quidem requiritur in Notario I. Maturitas ætatis, quæ in Notario publico incipit ab Anno ætatis 25. inchoato, adeo, ut si ante illam creari quispiam in Notarium velit, dispensationem super ætate ab habente potestatem creandi, petere debeat. Maturæ ætatis necessitas in Notario colligitur ex eo, tum quia, Notariatus est publicum Officium; ad publicum autem Officium homo immaturæ ætatis eligi (r) non potest, etiamsi ante talem ætatem digna persona (s) reperitur. Tum quia ars Notariatûs adinventata est ob publicam utilitatem & favorem; ut nempe per hancce artem fragilitatis huma-

(n) Fagnanus in c. Sicut te. Num: 12. & 17. cum seqq. Nec Clerici vel Monachi. Ferraris loc. cit. num. 1. (o) l. Orphanotrophos. C. de Episc. & Cleric. l. Non aliter ff. De adopt. gl. in c. Quamquam. De usur. Bartol. in l. Generali. C. De Tabellion. lib. 10. (p) arg. l. Legatis. § Ornatrixibus. ff De legib. (q) text. in l. 1. ff. De divers. & temp. act. l. Legati. ff De lib. legat. l. 1. § Dixerit aliquis. ff. De public. l. Justa. ff. De usucap. l. 1. ff. De in integr. restit. (r) l. Ad Rempubl. ff. De numer. & honor. (s) text. in Cano Si quis tringinta. dist. 78.

humana negotia roborentur, ad perenni memoria tradantur; si ve-
 ro ante maturam aetatem ad ejusmodi Officium quis eligeretur,
 talis favor verteretur in odium, cum ante maturam aetatem judi-
 cia hominum infirma esse (t) dicantur; hinc instrumentum à No-
 tario ante legitimam aetatem creato confectum, suspectum esse,
 partes possunt (u) allegare. II. In creando Notario morum gravi-
 tas requiritur, tum quia plerumq; incompositio corporis inaequa-
 litatem mentis (v) indicat, tum quia morum gravitas quemlibet
 hominem, multo magis publicum (x) commendat; tum quia No-
 tarius ex probata vita sua multa commoda consequetur; bono enim
 Viro indubitanter fides (quam Notarius maxime curate debet)
 datur, nec, quod mentiat, (y) credendum III. In ejusmodi No-
 tario necessaria est Literarum. Scientia, quia prudentiam indigent
 multos (z) opprimit. Praeterea Scientia in Notario ex eo requi-
 ritur, ut falsitatis poenam evitare (a) possit. Et cum gradus scien-
 tia triplex (b) sit, Eminens nempe, per quam quis scit difficiles
 ac subtiles quaestiones explicare & definire in promptu, absq; revo-
 lutione (c) librorum, qualis scientia magis à Deo provenit, quam
 ab hominis (d) ingenio. Mediocris altera, per quam difficiles
 quaestiones cum revolutione librorum deciduntur. Sufficiens ut-
 tima, per quam quis sufficienter potest explere ea, quae incumbunt

Officium

(t) l. 1. ff. De minore. (u) gl. in § Quia. In Auth. De trien. & Semi. (v)
 Can. fin. dist. 41. l. Is qui. § Divus. ff. De tutor & Curator. Can. Nec solus
 32. qu. 1. Auth. Habita C. Ne Filii pro Patre. § Pavonum: Instit. Imper. De
 rer. divi. (x) Can. Licet. 8. qu. 1. c. Cum bona. De aetate & qualitat. c. Po-
 stulasti. De Cleric. excom. l. Nec enim. De Adopt. l. 1. De emend. propin. (y)
 gl. in l. Titio fundus. ff. De condit: & demonstrat: Hostien: in c. Finem
 lib. De dolo & contumacia. (z) Prov: 28. (a) l. In generali. C. De Tabel-
 lion: (b) Abbas in c. Cum in cunctis. De elect: Num: 4. Innocent: Hostien: Num:
 15. Fagnan: ibid: Num: 138. (c) text: in c. Nisi cum pridem. De renunt: &
 in l. Scire oportet in vers: Maxime. & in l. Disciplinatus homo. & in l. Vertices:
 ff. De excusat: Tutor: & in l. A testatore. in vers: Magno ingenio. ff. De condition:
 & demonstrat: & gl: in Can: Non licet. 11. qu: 3. (d) Can: Ecce; dist: 26.
 Can: Regertimini: 13. qu. 1.

officio (e) suo, hinc constitui in aliquo officio, & competentem huicce officio non habere scientiam, turpissimum (f) est, adeo; ut illa carentes, magis hominum imagines, quam homines appellari (g) mereantur. Et hæc saltem ultima scientia omnino respici debet in creandis Notariis publicis, maximè, quia Officia publicam utilitatem concernentia (quale est Officium Notariatûs) Viris literatis conferri (b) debent. Porro: illi, qui in Notarios publicos, carentes dictis qualitatibus eligunt, puniuntur in eo, quod poterunt electione (i) privari, & quod: si electi aliquid damnosum patri commiserint, eligentes possunt ad interesse (k) teneri, quia si cæcus cæcum duxerit, ambo in foveam (l) cadunt.

COROLLARIUM V.

Officium Notariatûs est incompatible, adeoq; plura ejusmodi Officia simul retineri (m) non possunt, neq; arrendari (n) possunt. Et differt Notarius (o) a teste, quia ut aliquis sit testis, non requiritur auctoritas Principis, sed generaliter omnes, qui non prohibentur, possunt esse (p) testes, ut autem aliquis sit Notarius, auctoritas, seu specialis deputatio Principis requiritur. Quibus Notariis publicis prohibitum est, in causis coram ipsis vertentibus agere Procuratores vel (q) Promotores.

CONCLUSIO II.

Notarii possunt esse tam Personæ Spirituales, quam Personæ Sæculares.

CO.

(e) arg: c: In causis. § fin: De qualitat: eligend: (f) l. 2 § Servius autem Sulpitius ff de orig: Jur: (g) Abbas in c: Prudentiam: Extra. De Offic: Delegat. Can: Vilissimus. 1 qu: 1. (h) c: De multa: De Præbend: gl. in l: Societatem ff Pro Sociis. Joan: De Imq. in c: Cum ex eo: De elect: lib: 6. (i) l: Ad subeunda: C: De decurion: c: Quia propter. Extra. De election: (k) Bartoli: in l: 1 C: De Man: & Col: pat: lib: 11 (l) Can: Quod quidam: § Sic omnes: 1 qu: 1 (m) Rot a loc: cit: decis: 504. (n) Fagnan: Ubi supra: (o) cc: DD: (p) l: 1 ff De testib: (q) Capuccius loc: cit:

COROLLARIUM I.

Potestatem creandi publicos Notarios habet Papa, Imperator, Rex, & alius Princeps, superiorem non recognoscens, sicuti & Civitates exercentes jura (r) Principis. Deinde dicta Potestas competit illis, quibus à Supremo Principe concessum est speciale privilegium creandi Notarios publicos, ut sunt: Prothonotarii, nonnullæ Universitates, imò & Religiones, quæ pro utilitate sua constituunt sibi Notarios publicos; vel qui per immemorabilem consuetudinem tale jus legitimè (s) præscripserunt. Imò etiam Episcopi possunt creare Notarios pro sua (t) Diœcesi. Rursus: in præxi videmus, quod etiam Prælatis, Canonicis, Doctoribus, aliisq; in dignitate constitutis dependenter datur facultas creandi publicos Notarios, qui, sicut & illi omnes supra expressi potestatem creandi habentes, Notariis publicis in signum officii eorum tradunt calamum & atramenti (u) thecã. Unde patet, quod ad constituendos Notarios publica Potestas requiritur, nec sufficit in eo error privatorum, quandam sibi potestatem ad creandum (w) usurpantium, quia sicut occupatio beneficiorum sine institutione canonica non valet, non obstante consuetudine contraria, seu errore (x) communi, similiter: sicut non valent gesta ab eo, qui communi opinione reputatur tutor, cum (y) non sit, ita irrita censentur gesta à Notario, si non fuerit secundum antiquam consuetudinem, hoc est: ab habente legitimam potestatem ad id [z] constitutus. Et taliter creatum Notarium possessio sui officii non juvat, quia qui sine creatione ac Superioris autoritate

fe

(r) Abbas in c. Cum. De fidi: instrum: Num: 7. & 8. Speculator De instrum: edit: § Restat: Num: 22. (s) arg: l: ult: C: De emancipat: c. Cum dilectus, De fidi: instrum: Et c. Accedentibus § fin: De excess: Prælat: (t) Card: Tusch: lit: E. concl: 290 num: 1. post Oldradum: consil: 75. & lit: N: consil: 70. Num: 5 & 6 Abbas. d. c. Cum Belletus. disquisit. Cleric: part: tit: 1. § 29 Num: 10 (u) Sixtus V. Constit: quæ incipit Romanus Pontifex. §. Notarius. edita Cal: 7bris 1585. (w) l: Privatorum C: De jurisdict: Omn: Judic: (x) c. Beneficium: De R: I. in 6. (y) l: 2 De eo, qui pro tutore & c: (z) Reiffensl: lib: 2 Decretal: tit: 22. De fidi: instrum: § 9 num: 270.

se immiscet officio Notariatus, potius censetur temerarius & violentus occupator, non autem possessor. Unde nec locum habere potest prescriptio, quantocumq; tempore illa possessio continuata fuerit, quis possessor malæ fidei uilp tempore non (a) prescribit. Nihilominus privilegia aliqua autoritate creati Notarii gaudent privilegio Notariatus tunc, quando scilicet ingressi sunt in quasi possessionem Notariatus, sciente & patiente Superiore, habente potestatem creandi Notarios, adeo; ut si fungantur tali officio, instrumenta per eos confecta valeant, & hoc ex eo; quia postquam Superior scribit & tacuit, censetur tacite talem Notarium confirmasse, prout in simili de habente possessionem juris patronatus lex (b) decernit.

COROLLARIUM II.

IN Notarium publicum constitui non potest, nisi sit homo liber, quia servus non potest esse Notarius, cum Notariatus sit publicum Officium, a quo servi (utpote de Jure Civili infames;) amoveantur & (b) repellantur. Non debet esse colonariæ conditionis, ne publicis actibus privata officia miscerentur; nec aliqua privata persona, cujus nomine veniunt illi, qui aliqua dignitate præditi (c) non sunt. Non debet esse alteri necessitatæ addictus, quia tali Officio est electus, ut ei soli, prætermittendis alijs occupationibus vacare (d) debeat. Sic Monachi & Canonici Regulares hoc Officio fungi non possunt, ex quo ipsi ad ea, quæ juris Civilis sunt, mortui reputantur, eorumq; munus est, Divinis officiis vacare, & non se iis, quæ in foro aguntur, immiscere. Debet esse masculus, quia familiaris ob inconstantiam & fragilitatem consilii sui, ut ab omni munere, ita ab Officio Notariatus repellantur. Debet esse sanæ mentis, quia furiosi ad exercitium hujus artis non admittuntur, cum Notarius debeat

(a) c. eod. De R: I: in 6. (b) c. Consultationibus. De Jure Patron: (c) c. Infamis De R: I: in 6. l. fin. C. ad l. Iul: De Vi publ: l. Si aliquis: C. de Suscep: l. Quicumq; C. De aver: Offic. Can: Placuit. II. qu. 3. Can: Si quis 18 qu. 2. (d) Arg: Can: Qui contra 25. qu. 1. & gl: ibi: Verb: privati: (e) Arg: l: Generaliter C: De Episc: & Cleric:

beat esse benevolus, quòd furiosus deest. Debet esse videns & audiens, quia qui caret lumine, vel non audit, vel est mutus, ordinariè loquendo, rectè officio fungi nequit. Debet esse integræ famæ, quia cùm Notariatus sit publicum Officium, etiam Virum omni ex parte probatum requirit.

COROLLARIUM III.

Antequam quis ad Notariatus publici Officium eligatur, primò maturum examen præmittere debet, secùs privilegii Notariorum non gaudet, imò penitus Notarius (e) dici nequit; quia aliquis non potest Notarius dici, nisi in ipso debitæ solemnitates reperiantur, quod ex ipso examine (f) cognoscetur, maximè quia unusquisq; præsumitur esse ignorans, donec contrarium (g) probetur. Porro: tale maturum examen neque seni remittendum est, quia si hic ignorans erit, poterit addiscere, nec ei inde aliquod opprobrium (h) eveniet.

COROLLARIUM IV.

Spectato jure communi Notarius creatus à Papa potest quidem Instrumenta conficere in terris Ecclesiæ subjectis, ac etiam alibi, quò ad Causas Ecclesiasticas, non tamen in terris Imperii, respectu causarum profanarum; sicut è contra: Notarius ab Imperatore creatus nequit extra terras Imperii, vel in Causis Ecclesiasticis Instrumenta (i) conficere. Tum: quia duo operantur, quæ faciunt, quòd credatur instrumento publico, nempe: præstatio juramenti per Notarium (k) facta; & Authoritas, quâ Notarius talem potestatem (l) recipit; hoc verò posterius deficit in Notario, qui conficit instrumentum extra territorium Constituentis. Tum quia à pari: sicut dictum restis authoritate Judicis Laici in Causa Eccle-

B

siasti-

(e) l. Nemo C: De Advocat: divers: Judic: (f) Dominicus in Can: Multi. dist: 40.
(g) Angelus in l. Nullus. C: De fabr: lib: II. & Joan: Andr: in c: Quicumq; De Hæret: lib: 6. (h) Can: fin: dist: 38. (i) Joan: Andr: in c: Sicut te. De fid: instrum: num: 2. Et Abbas ibidem Num: 12. Pirhing: eod: tit: Num: 11. (k) c. Ad audientia n. 13. § Nos igitur. De præscription. (l) Auth: De tabellion: § 1. Collat. 4.

fastica recepti, fidem non facit in foro (m) Ecclesie, ita pariter non probat instrumentum super causa Ecclesiastica factum per Notarium Laica Authoritate creatum; valet utiq; argumentum a teste ad Notarium, & (n) è contra secus; dicendum de valore instrumenti taliter confecti, ubi contraria consuetudo (o) habetur, quæ dat alicui jurisdictionem, quam alias non (p) habuit; aut tacitus supremorum Principum consensus. (q) adest. Cæterum: licet si instrumentum de re temporali à Notario Ecclesiastico confectum non valeat, & è contra, nihilominus sub tempus creationis tanta auctoritas Notario datur, ut instrumentum publicum confectum à Notario intra territorium Constituentis, faciat fidem etiam extra territorium (r) ejus. Quod colligitur inde, quia cum circa valorem instrumentorum inspiciatur locus, in quo instrumentum (s) confectum est, jam verò Notarius intra territorium Constituentis, rogatus ab extraneis, faciens instrumentum, tali instrumentò in loco Constituentis confecto acquirit fidem publicam; & quidem de jure communi; hinc vis probandi semel acquisita non tollitur mutatione (t) loci, cum scriptura facta in loco secundum privilegium loci, probet (u) ubiq;.

COROLLARIUM V.

Posteaquam Notarii ad Officium Notariatus electi fuerint, adeo ad exercitium artis hujus tenentur, ut si illam exercere negligant, aut per alium Notarium exequi velint, tunc licet si in Notariorum matricula reperiantur descripti, attamen in pœnam negli-

(m) c: At si Clerici. 4. de Judic. (n) Arg: l: Domitius Labeo. ff De testam-
 junct: gl: fin: ibid: Et l: Hæc consulti summa. § fin: C: De testam: Iason in l. Bar:
 barius ff De Offic: Prætor. Num: 46. (o) Schnalzgrueber De fid: instrum:
 Num: 6. (p) c: Cum contingit: 13. De for: comp: junct: Concordan: a gl: fin:
 ibid: relatis. (q) Card: Tusch: sub lit: N. concl: 72. num: 1. & 3. Mascard:
 De probat: concl: 928. num: 19. Rota decs: 5. alijs 91. De fid: instrum: In
 novis. (r) Abbas in c: Cum: num: 9. De fid: instrum: Felinus ibid: Num: 16. alle-
 gans Rotam in Formis decs: 291. Quæ incipit. Instrumenta confecta (s) Arg: l:
 1. C: De emancipat: (t) Reiffenst: ubi supra. (u) Arg: l. Si non speciali C. De
 testib: Bald: & Salicetus ibid: Et l. 2. C: Quædam: testam: aper.

gligentia jure merito possunt ipso Officio [w] privati. Nec mirum est; quia in hac arte id, quod quis potest facere per se, non potest facere per alium, nam videmus in simili quod aliquis potest se ipsum defendere, & tamen non potest hoc alteri (x) demandare. Nec poterunt Notarii aliquo pacto per alios tali instrumento (y) inservire, tum quia Notarius, qui instrumentum conficit, poterit ipsum extendere secundum consuetudinem suam, non item (z) alius; Tum quia, cum in tali Officio eorum sit electa industria, non debent utiq; posse per alios tale Officium (a) explere. Deinde: cum facere instrumentum non competat de jure (b) Magistratus, ideo delegari non (c) potest. Hac tamen assertio tunc non habet locum, si de eodem instrumento plures Notarii rogati fuerint, quia tunc unus eorum, vel is, cui alterius protocolla commissa sunt, instrumentum Authenticum inde conficere (d) potest, nam eo casu unusquisq; Notariorum censetur in solidum rogatus (e) esse. Aut si Notarius habeat aliquam justam causam impediendi, ut per se (f) faciat, cum necessitatis gratia, qualis est in present, impedimentum, multa fieri conceduntur, quae alias

Bz

fieri

(w) Text: in l. Qui sub pretextu. C: De Colleg: in l. semper § Negotiatores. ff De jur: immun: in l. Ne quidem C. de testam: militar: in l. Qui sub pretextu C. De sacros Eccl: Felinus in c. Clericus. De judic: in l. 1. ff Ex quibus Causis (x) Baldus in l. Ut vim. ff De I. & T. in l. Accusationibus. C: Quod metus causis. in l. Ad Officium. C: com: divid: in l. Graccus. C: Ad l. Ful: De adulter. (y) § penult: Auth: De tabellion: gl: in § 1. in Auth: De instrum: Caut: & fid: Baldus in c. Ne autem. De Caduc: tollend: gl: in l. Stipulatio. § Scire. ff De N. O. No. Baldus in l. Si h. C: locat. (z) Bartol: in l. Gallus in § Idem credendum ff De liber & post h. Baldus in Auth: Si quis in aliquo. C: De edend: Nicol: De Mart: in l. Si ex falsis C: De transact. (a) l. 1. in fin. ff De Offic: Praetor: Praeter: l. inter Artifices. ff De solut: l. Per hanc. C: De erogand: militar. annon. (b) gl: in Auth: De tabellion: Collat: 4. Verb: Ipsi per se (c) l. 1. in princ: ff De eo, cui mandata est jurisdictio (d) Menoch: De Arbitrar: Judic. lib: 2. cas: 187. Num: 7. id probans ex Auth: De instrum: cautel: & fid: junct. gl: in Auth: De hered: & falcid: § Si vero absunt. Verb: Quantum (e) Alexand: consil. 124. Num. 4. lib 7. Angelus in l. Si quis ex Argentariis. ff De edend. (f) gl: in l. Jurisconsulto ff De Offic. Praesid.

fieri non (g) possunt. Sic: Pater ex causa necessitatis potest filium (b) vendere. Ex necessitate potest quis (i) furari, hominem (k) occidere, domum vicini destruere, si per destructionem *vg.* incendium (l) evitaretur, & alia similia fieri ex necessitate (m) possunt. Si autem quid tale evenerit, quod scilicet aliquò impedimentò impediti Notarii per alios instrumenta explicent, debent in ipsis instrumentis specificam & expressam impedimenti subscriptionem (n) facere, quia ea, quæ specialiter & expressè fiunt, magis operantur, quàm ea, quæ in genere (o) fiunt. Rursus: potest Notarius tale Officium explere per alium ejusdem (p) petitiæ, quia speciale est in illustribus Personis, ut possint per substitutum (q) servire sicut Doctor, qui per 20. Annos legit, cum sit effectus (r) illustris potest per substitutum (s) legere. Potest etiam unus Notarius, pro altero ex protocollo illius instrumentum validè conficere, si Notarius ille qui ad partem petitionem protocollum fecit, ante perfectionem solennis instrumenti mortuus fuerit, uti hoc expressè decisum habetur in *c. penult. de fid. instrum.* ubi Gregorius IX. Papa rescribit I. Tabellioni his verbis *Cum P. Tabellio morte preventus quadam non perfecerit instrumenta, quæ in nota redacta fuerunt ab eodem, ad petitionem eorum, ad quos pertinent, auctoritate Judicis Ordinarii poteris (tu I. Tabellio) ea fideliter in publicam formam redigere, habitura per hoc perpetuam firmitatem.* In quibus verbis patent clarè conditiones requisitæ ad hoc, ut unus Notarius possit in formam redigere ac publicare instrumentum, de quo alius fuit ro-
gatus

(g) l. 1. ff De offic. ejus l. fin. § Sin autem. C. de jur. delib. (h) l. 2. C. De Patr. qui fil. (i) c. 3. De furt. (k) Clem. de homicid: (l) l. Si quis fumo. ff Ad l. Aquil: (m) DD. in l. 1. De oper: lib: in l. 2. De Offic: Procons. in l. 2. ff Si certi: pet: Romanus in l. Si verò ff Solut: Matrim. (n) Bartolus in l. Divus in ff De fal. (o) l. Item apud § Hoc edictum ff De injur: l. si quis mihi bona. § Sed utrum. ff De acquir: hered: l. Quintus § sed quòd ff De aur: & arg: legat. (p) Bartol. in l. 1. C. De præp: agen: in reb: lib. 12. gl: in l. 1. C. Mand: & Colle: l. Fidei commissaria. § fin: ff De leg: gl. in l. 1. in § Quoties ff De vi & vi armor. (q) l. Quisquis. C. De Episc: & Cleric. l. Nul-
lus C. De decurion. (r) § ideo in prima. Constit. 100. (s) Barbatius in c. Quo-
niam. § Porro. Extra. De Offic: Deleg.

gatus. Harum I. est, ut iste morte præventus sit, quod non tantum de morte naturali, sed etiam civili, puta: missione in exilium, imò & de longa infirmitate seu alio diuturno impedimento (t) procedit. II. Ut secundus Notarius faciat ad petitionem eorum, ad quos pertinet. III. Autoritas iudicis, ut nempe de morte, seu diuturno impedimento prioris Notarii, simulq; de fide & integritate illius, nec non protocolli, seu notarum per ipsum factarum Iudex Ordinarius summarie (u) cognoscat. IV. Ut ille secundus Notarius notas seu protocollum prioris Notarii mortui, aut legitime impediti in publicam instrumenti formam redigat, quale protocollum Notarius penes se servare debet, ut habeat, unde sciat (w) negotium. V. Ut istud præstet fideliter, hoc est nihil ad substantiam pertinens addendo, subtrahendo, vel minuendo ex ijs, quæ in notis, seu protocollo defuncti Notarii (x) continentur; quanquam per hoc non negetur, quin alter Notarius illa, quæ abbreviatè reperit scripta in protocollo defuncti, extendere valeat, nam eò ipsò, quod protocollum est prima seu originalis scriptura, in qua breviter à Notario annotatur substantia actûs gesti, ut deinde extendi & absolvi (y) possit; hinc alio nomine dicitur (z) abbreviatura, & imbreviatura, sive instrumentum Notarii (a) non extensum, necesse est, in ejusmodi extensione, seu confessione solemnis instrumenti quædam addere, juxta interpretationem juris & consuetudinem locorum, dummodo nihil addatur aut diminuat de (b) substantialibus.

CONCLUSIO III.

Notarius publicus in omnibus & de omnibus honestis instrumentum conficere potest.

(t) Joan: Andr: in c. penul. De fid: instrum: Num: 8. Abbas ibid: Num: 1: Barbos. in Collecta num: 2. & seq. Covarruv. prætit: quest. cap. 21. Num: 3.
 (u) Pürhing: De fid. instrum. num: 19. (w) c. Quoniam contra. De probat: & d. Aut: De tabellion. Collat. 4. (x) gl: fin: & Abbas in d. c. penult. De fid. instrua. (y) Calvinus in Lexico Juridico Verb: Protocollum. Et Spiegiellius ibid. Verb. eod. (z) Mascard. De probat: Concl: 4. Num: 1. & 5. (a) Card: Tusch: sub lit: P. Concl. 945. Num. 1. (b) Joan: Andr. ubi supr: Num: 8. Abbas ubi sup: Num: 5.

COROLLARIUM I.

IN conficiendo publico instrumento de jure & consuetudine plura tam ex parte instrumenti quàm ex parte sui publicus Notarius servare debet. Et quidem ex parte instrumenti sequentia: I. In principio publici instrumenti debet Notarius præ primis ponere invocationem Divini Nominis per Verba: In Nomine Domini Amen, Vel: In Nomine Sanctissimæ & Individuæ Trinitatis. Quæ quidem solemnitas desumitur ex *Can: In Nomine Domini, dist. 23. & Can. In Nomine Patris, dist. 73.* Ubi Pontifex in publico instrumento legitur usus tali invocatione Divini Nominis; *junct. Auth. Ut præponatur Nomen Imperatoris documentis. Collat. 5. Ibi: Authore Deo.* Quod ipsum consuetudo hodie vigens comprobat, quam solemnitatis hujus ommissio non vitiet instrumentum, unde & in juribus allegatis ipsum quidem adhibetur, non tamen fieri (c) præcipitur. II. In publico instrumento debet Notarius apponere Annum Dominicæ (d) Incarnationis. Et quamvis hæc solemnitas de jure non requiratur, nec probetur, nihilominus ipsa de consuetudine est inducta, adeo; ut ea omissa instrumentum sit nullum. Certum enim est, in instrumentis mentionem Annorum Domini esse maximi momenti, & hoc ideo, ut constet, quo tempore sit confecta scriptura, cum alioquin posset contingere maxima incertitudo cujuslibet negotii seu juris per instrumentum à publico Notario confectum probandi. Tum quod ad invalidandum instrumentum sufficiat ommissio solemnitatis, consuetudine tantum inductæ, modò ea non sit levis, sed magni (e) momenti. Annus verò Incarnationis Dominicæ ab Anno communi differt eo; quia ille incipit à die 25. Martii, quâ Christus post Annuntiationem Angelicam in utero Virginis conceptus est; hic verò incipit à die prima Januarii, quâ communiter annum inchoamus. Prior ponitur

in

(c) Covarruv: *pract. quest. Concl. 20. Num. 1. & seq: Mascard. Num: 81.*
 (d) *gl: in c. Inter dilectos, Verb: Inductionis. De fid: instrum: Abbas loc: cit: Mascard: Num: 82. Covarruv: dict: Concl: 20. Num: 2. (e) gl: in dict. Auth: Ut præponatur.*

in Bullis Pontificiis, & in instrumentis per publicos Notarios confectis, posterior in Brevibus, ac Epistolis Pontificum Encyclicis. Quæ Bullæ; Brevia & Epistolæ si habeant addita verba: *Ad perpetuam rei memoriam*; tenent pro semper; si verò: *Ad futuram rei notitiam*, non nisi ad aliquod determinatum tempus obligant. III Instrumentum publicum debet habere appositum mensis & diem Anni Dominici, quò ea, quæ inseruntur instrumento, gesta (f) sunt. IV, In quolibet instrumento, quod à publico Notario conficitur, debet exprimi Indictio Romana, dicta, ab indicendo, quia antiquitus Romani, dum totum Mundum suæ potestati subjugarunt, indixerunt, ut illis de qualibet Provincia triplicia tributa solverentur, idq; in fine primi quinquennii solebat ipsis pendi ferrum, ad efformanda ex eo arma militibus Romanis, in fine secundi quinquennii argentum, ad exsolvenda militum stipendia, in fine tertii quinquennii aurum, quod in arario reponebatur, ad subveniendum Republicæ Romanæ tempore necessitatis, unde dicebatur Indictio ferrea, argentea, & aurea. Hinc instituerunt Romani, ut nullum privilegium, aut conventio scripta esset stabilis, nisi haberet annum Indictionis annotatum, & hoc ideo, ne tributorum solvendorum memoria (g) laberetur. Estq; hæc Indictio numerus annorum, constans ex tribus lustris, seu ex quindecim (h) Annis, quibus peractis iterum reditur ad unitatem, initiumq; sumit quilibet Annus hujus Cycli Indictionum à Januario in Bullis (i) Pontificiis, quam invenire hic est facillimus modus. Accipe Annos Domini, & eis addas tres annos, quia tertius annus Indictionis erat tempore Nativitatis Christi; deinde numerum Annorum divide per 15. & sen per abjicias illa 15. residuum vel saltem ultimum quindecim dabit (k) Indictionem. Hæc itaq; Indictio omnino addenda est in instrumentis, adeoq; ad validitatem eorum est necessaria, ut ex defectu illius falsitas instrumenti facile depre-

hen. ;
 (f) gl. in l. Generali. Verbi Servituti C. De tabellariis Speculator De instrum.
 edit: § 1. num: 7. (g) gl. in d. Auth. Ut præponatur (h) gl. in d. c. Inter dis-
 lectos (i) Brev. Rom. in rubr. general. tit. de indict. (k) gl. loc. cit.

hendi (l) possit. V. Instrumento publico debet inferri Nomen Papæ vel Imperatoris aut alterius Constituentis in locis ipsius Dominio subjectis, unâ cum anno Papatus, Imperii, aut (m) regiminis. VI. Debet quoq; instrumentum publicum habere expressum locum illum, in quo celebratur contractus sive alius Actus, qui in instrumento (n) exprimitur. Et quidem locus celebrationis actûs debet in instrumento exprimi, non tantum in genere, dicendo *vg.* ita actum esse Cracoviæ, sed debet addi ipsimet locus particularis, in quo actus ille celebratus est, alioquin hujus omisso ob incertitudinem illam, quam haberet, instrumentum (o) labefactaret. Quinimo majoris securitatis gratiâ solet etiam in instrumento exprimi locus loci particularis, *vg.* hipocaustum ipsius Domûs, ut ita, si instrumentum foret factum, fraus facilius posset detegi per hoc, quod ille, cujus interest, probaret se in tali loco non fuisse, quamvis hoc non adeo est necessarium, ut omisso illius invalidet (p) instrumentum. VII. Debet servare Notarius, ut nomina testium, qui celebrationi actûs, super quo fit instrumentum, interfuerunt, atq; ad minimum duo requiruntur, instrumento per se confecto (q) inscribat. Quamvis verò in appositione præsentium sub tempore celebrationis actûs testium consuetudo locorum servanda sit, nec obstat, si testes se subscribant, vel (r) non, attamen testium subscriptio non ita necessario requiritur ad instrumentum publicum, ut omissione hujus solemnitatis instrumentum (s) infirmetur, quamvis illud sit validè consultum ad evitandas Notariorum (t) fraudes. Ex parte sui ad valorem instrumenti per se conficiendi præter ea requisita; ut sit de legitimo toro natus, peritus Juris, quan-

(l) Covarruv. lib. 1. variar. resolution. Cap. 12. Num. 7. post Bartolum in l. Si quis § Si initium Num. 12 ff De edend. (m) Bartolus in l. Infames, ff De publ. Judic. (n) text. in c. Abbate. De sentent. & re judic. in 6to. Covarruv. practic. quest. Concl. 29. Num. 3. (o) Idem ibid. (p) Reifens. De fid. instrum. Num. 24. (q) Auth. De Instrum. Cautel. § Sed etsi instrumenta Collat. 6. (r) Arg. c. Cum inter. De sentent. & re judic. & l. Contractus C. De fid. instrum. (s) gl. in de Auth. De instrum. cautel. Verb. Compleatur. Abbas in c. 1. De fid. instrum. (t) Thomas Smitz De fid. instrum. qu. 1.

quantum ad ea, quæ ad istud Officium pertinent, ne sit aliquâ censure irretitus, adeo; ut si sit excommunicatus, non toleratus, instrumentum ab eo confectum non valeat, si verò sit toleratus, instrumentum quidem, si non impugnetur, valeat, probata tamen excommunicatione infirmari (u) possit; Notarius debet observare sequentia; I. Ut sit legitimè creatus, aliàs ab habente potestatem publicus Notarius constitutus; quia instrumenta confecta à Notario purativo, seu eo, qui nunquam ab habente potestatem creatus est Notarius, sed ipsemet sese ingessit tali officio, adeo; ut communi opinione reputaretur talis, quamvis re ipsa non fuerit talis, invalida (w) sunt. II. Notarius confecturus instrumentum debet per se scire, atq; interesse negotio, de quo conficit instrumentum, ac proinde nihil aliud debet scribere, quam quod ipsemet propriis oculis vidit, atq; præsens (x) audivit, quia Notario publico non creditur, nisi de his, quæ coram eo vidente, vel audiente à partibus gesta (y) sunt. Hinc ipsum Actum accuratè & cum omnibus circumstantiis ad ipsum factum pertinentibus in instrumento exprimere (z) debet. III. Tenetur Notarius Nomen suum subscribere propria manu, exprimendo, qua Authoritate; an nempe Pontificiâ vel Imperatoriâ sit Notarius? aliàs vitabitur (a) instrumentum. IV. Debet Notarius in instrumento apponere signum sui (b) Notariatus, adeo ut illius ommissio vitiet (c) instrumentum. V, Ad valorem instrumenti ex persona Notarii requiritur,

C

ut

(u) Idem ibid. (w) Speculator, tit. De Instrum. edit. § Restat. num. 32. Bartol. in l. Barbarius § Et per hæc puto. ff De Offic. Prætor. Abbas in c. Sicut te. Ne Clerici vel Monachi. num. 21. Pirhing. De fid. instrum. num. 13. Zoexius cod. tit. num. 4. Iason d. l. Barbarius num. 48. (x) Auth. De tabellion. Collat. 4. Speculator. d. tit. De instrum. edit. § 1 num. 13. Menoch. lib. 2. De arbitr. Judicis Cas. 145. num. 8. Engel. De fid. instrum. num. 7. (y) d. Auth. De tabellion. § Nos autem Collat. 4. (z) Thom. Smitz ubi supr. (a) d. Auth. De instrum. cautel. junct. gl. ibid. ver. Adjiciatur. Speculator ubi supra num. 11. Covarruv. d. concl. 20. num. 5. Mascard. qu. 6. proem. num. 91. Engel. ubi supra num. 14. (b) gl. in d. Auth. De instrum. cautel. & l. ult. c. De assessor (c) Mascard. loc. cit. num. 92. post Bartol. in proem. ff. num. 6.

ut sit rogatus (d) à partibus, quia Notarius non potest quidpiam facere, nisi fuerit à partibus (e) rogatus, adeo; ut si contrarium fecerit, poterit de falso (f) puniri. Atq; ideo stylus communis etiam hodie habet, ut Notarii in principio, vel fine instrumenti exprimant se fuisse rogatos & requisitos. VI. Notarius serio id animadvertere, atq; in ea praxi sollicitus esse debet, ut semper seruet eandem subscriptionis formam, & hoc ideo; ut cum opus fuerit, possit fieri comparatio instrumentorum per illum (g) confectorum. Porro: licet aliqua ex dictis solemnitatibus tam ex parte instrumenti, quam ex parte Notarii ad valorem requisitis, de rigore juris non essent necessariae, dummodo alias non intervenerit vitium; de consuetudine tamen tales solemnitates in publicis instrumentis adhiberi solent, & debent, ex quo, ommissio solemnitatis de consuetudine requisitae ita vitiat instrumentum, sicut ommissio solemnitatis (h) juris. Hinc si dictas solemnitates Notarii publici in conficiendis suis instrumentis apponere pratermiserint, an falsi non (i) evitabunt; quia praesumptio juris & de jure est, quod Notarius non ignoret pertinentia ad Officium (k) suum, quo cetero si quae ex requisitis solemnitatibus fuerit ab illis ommissa, praesumendum est, quod hoc dolose (l) fecerint, ex quo: in Notario potius scientia quam ignorantia (m) praesumitur. Hanc vero falsi actionem ex ratione omittendam in instrumento solemnitatum incursum aliter

Nota.

(d) Auth. De tabellion; § 1. Collat. 4. (e) § 1. & fin. in Auth. De tabellion.
 (f) Anton. Tassara Notarius Patavinus in Compendio in Notariorum errores cap. 6, num. 1. (g) arg. d. Auth. De instrum. Cautel. junct. gl. Verb. Adjiciatur, Collat. 6. (h) gl. in d. Auth. Ut praeponatur. Verb. Auhore. Alexander cons. 166. num. 13. lib. 6. Mascard. q. 6. num. 93. Cravet. cons. 216. Et Constit. Maximilian. Imper. in Comitibus Coloniens. Anno 1512. promulgata, apud Engel. tit. De fid. instrum. num. 15. (i) text. In l. Zubenus. C. De testam. (k) l. Si quis ex Argentariis. ff. De edend. (l) arg. l. Constitutiones. C. De Fur. fac. ignor. l. Regula. ff. eod. tit. § Illud § fin. in Auth. De tabellion. Anch. in c. Causam que, De tabellion. Ricar. Malumb. in qu. incip. test. Bald. in l. Post divisionem. C. De jur. & fac. ignor. (m) l. fin. C. De decret. ab Ord. faciend. l. Methodorum. ff. De penis. gl. ord. in l. Ne quid ff. De incend. ruin. & naufrag.

Notarii evitare non poterunt, nisi probatâ (n) famâ, per quam probationem extinguitur præsumptio (o) doli, quia non est præsumendum, quod Vir bonus mentiatur, & consequenter: quod dolum (p) committit.

COROLLARIUM II.

Notarius Publicus in conficiendis instrumentis peccare potest multifariam. I. Si omiserit aliquam ex supra expressis solemnitatibus ad valorem instrumenti necessariò prærequisitis II. Si instrumenta publica, probationem aliquam inducentia cancellaverit, vel in aliqua sui parte substantiali (q) abraserit, quia cancellatio vel rasura literarum in loco ceteroquin suspecto gignit præsumptionem falsitatis, adeoq; instrumentum habens rasuram in loco suspecto, seu in parte substantiali, tanquam falsum atq; invalidum rejici potest, nihilq; (r) probat, nam hæc rasura præsumitur facta causa veritatis occultandæ, quæ veritatis occultatio, falsitatis species (s) est. Iam verò locus suspectus seu pars substantialis instrumenti censetur esse illa, ex qua potissimum vis instrumenti, ac mora desuper quaestio pendet, maximeq; rei veritas deprehendi

C

potest

(n) l. Et quod dicimus, ff. De auth. Tutor. l. Interdum. § Qui furem, ff. De fure l. Solemus, § Latrunculator. ff. De Judic l. 4. § Si dicatur ff. Fini. reg. text. in l. Non solum § 1. ff. De procurat. l. 1. § penult. ff. De sat. Tutor. Et Joann. de Imo. l. penult. in § Ad crimen. ff. de publico Judic. (o) gl. in l. Titio funeum, ff. de Condit. & demonstrat. (p) text. in c. 2. De N. O. N. & gl. in Can. Expedi. 12. q. 1. Angelus in l. Si bone rei. ff. De rei vendic. (q) text. in l. 1. § Qui rationibus. ff. De falsis. junct. gl. in l. Damas. C. De eo, per quem Bald. in l. Titia. ff. Ad mun. in Rubr. & in l. fin. C. de fid. instrum. Et in Consil. 330. Quod incipit. Quidam Notarius. Speculator. ad c. Ad falsarium. De crim. fals. & passim, DD. in c. fin. eod. tit. (r) c. Licet. junct. gl. Verb. Tenuem. De crim. fals. Et c. Cum olim. De privileg. & c. Inter de le. tos § Sed contra. De fid. instrum. & c. Cum Venerabilis De religio. domib. (s) l. Presbyteri C. De Episc. & Cleric. Cle. n. sæpe. De V. S. Bald. in l. Pa. an. C. De fur. in l. Præsumptionem C. Si contra jus vel utilit. public. Bartol. in l. Quod si falsum, ff. De fals. § 1. in Auth. De instrum. fid. Joann. de Imo. consil. 104. gl. in Can. Ne quis. 22. q. 2. Et in Can. In memoriam. dist. 19.

potest, uti est: Indictio, tempus Datæ, sive Annus Domini, & dies Mensis; item: nomen Actoris vel Rei, nomen loci, in quo factum est instrumentum, ac narratio juris, & alia (t) hujusmodi. Alioquin: si rasura reperiatur in loco non substantiali, adeoq; non suspecto, instrumentum à publico Notario confectum idcirco non redditur (u) vitiosum, ut *vg.* si sit rasura in exordio, vel præfatione Notarii, sive in narratione (w) Instrumenti. Pariter quoque non vitiat instrumentum rasum, si rasura est modica, seu paucarum litterarum, non mutantium ordinariam (x) sensum. Vel quando ex præcedentibus ac subsequenter verbis satis appareat rasura non suspectam non esse, nec aliter scribi (y) debuisse. Quænam autem rasura sit modica, & quando sensus rectus percipi valeat? Judicis arbitrio relinquendum est, qui illud ex qualitate abrasionis, & contextu verborum dijudicare (z) debet. Deinde non vitiat instrumentum, quando scriptura abrasa in parte ceteroquin substantiali, ita bene rescripta est, ut apertè cognoscatur id manu ejusdem Notarii factum (a) esse. Et quia nonnulli reperiuntur scientes adulterare, atq; exactè imitari aliorum scripturam, hinc ut talis scriptura, quæ in loco substantiali per ipsummet Notarium abrasa fuit, & superinscripta vel etiam cancellata, ab omni falsi præsumptione removeatur, expedit adhibere cautelam, etiam à consuetudine receptam, ut nempe: Notarius in fine scripturæ & ante subscriptionem instrumenti atq; appositionem sigilli attestetur, qualiter ipse abraserit tale verbum, in tali linea, vel fecerit talem lineam in (b) margine, quia tunc rasura illa nihil oberit, cum in tali ca-
 su

(t) Abbas in d. c. Ex literis num. 1. Rebuff. in prax. benefic. § Requisita in Litteris co lationum. num. 33. (u) gl. fin. in d. c. Cum venerabilis, et gl. in l. Edicto C. De edicto Div. Adr. tol. & ibi fason num. 19. (w) Mascard. De probat. concl. 1261. num. 9. (x) Engel. De fid. instrum. num. 15. (y) gl. in d. c. Cum Venerabilis. fason. ubi supra num. 19. (z) Menoch De arbitr. judic. cas. 187. num. 41. Mascard. ubi supra num. 20. (a) fason. loc. cit. post gl. in d. l. Edicto, verb. Prima figura. (b) Abbas in d. c. Cum Venerabilis num. 8.

su & diem habeat, & (c) testes. III. Peccat Notarius, si ad scri-
 bendum testamentum alienum vocatus, in tali testamento vel co-
 dicillo manu sua sibi hereditatem, aut legatum adscribat; alioquin
 enim non solum privaretur tali legatō, sed etiam incideret in pæ-
 nam (d) falsi, siquidem hæc res, utpote fraudi obnoxia, jure pro-
 hibita (e) est, adeo; ut si Notarius hæc faciens, ignorantiam in eo
 prætendat, non (f) audiatur, ex quo in facto proprio non cadit
 (g) ignorantia. Quod ita tenet, ut Notarius condens alienum
 testamentum non solum sibi, sed nec filiis suis quidpiam in tali
 testamento adscribere (h) debeat, etiamsi legatum esset (i) inutile,
 quia in relictis filio, acquiritur usus fructus (k) Patri, unde acqui-
 rendo filiis, videretur sibi ipsi (l) acquirere. Imo: Notarius neq;
 Parentibus suis usq; ad quartū gradum secundum jus civile compu-
 tandum, quidpiam in alieno testamento adscribere (m) debet. IV.
 Si substantiales clausulas in instrumentis apposuerit, & interroga-
 tus earum vim ignoraverit, adeo, ut instrumentum in hoc errore
 confectum sit nullum. *vg.* Si Notarius in instrumento alicujus mu-
 lieris asserat ipsam mulierem de Velleiano fuisse certioratam, & in-
 terrogatus, quid sit Velleianum? respondere nesciverit, tunc in-
 strumentum est ipso jure (n) nullum; Sicut pariter: si testis depo-
 nat super mutuo, & interrogatus, quid sit mutuum? respondere igno-
 rave.

(c) Mascard. loc. cit. num. 17. post Bartol. in l. Unum C. De testam. num. 5.
 Paulum de Castro. Decium & Aug. Bersum. in consil. 1. num. 38. volum. 2. Be-
 rel. volum. 23. num. 21. Stryb. Juridic. dissert. volum. 1. disput. 6. cap. 3. num.
 1. (d) l. Divus Claudius § 1. ff. ad l. Cornel. De fals. & l. Que in testa-
 mento ac seq. C. De his, qui sibi adscribunt in testam. Hostien. in summa tit.
 de fals. num. 5. Ful. Clar. in pract. crimin. § Falsum num. 34. Zoëzius l. 48.
 ff. tit. de l. Cornel. De fals. num. 17. (e) Reifensst. De fidi. instrum. § 1. num.
 31. (f) Cyn. in c. Ignorantia De R. I. lib. 6. (g) l. 2. § Servius autem
 Sulpitius ff. de orig. Jur. (h) gl. in l. Impuberem. ff. De fals. (i) l. in Legatū.
 ff. Eo Bartol. in d. l. Impuberem. (k) l. Cum oportet. C. De bon. qua lib. (l)
 Tassara in Compend. in error. Notarior. cap. 32. num. 3. (m) Edictum Im-
 perii Art. 14. Anno 1611. promulgatum (n) Alberic. in l. fin. in § penul. ff.
 ad Velleian.

raverit ejus dictum non (o) valet. V. Si aliquod publicum instrumentum suâ & alterius manu conscribat, hinc talis scriptura falsi præsumptionem contra eum (p) inducit, quia quando scriptura non concordat facta comparatione literarum, tunc introducitur suspicio (q) falsi. VI. Si usuraria, falsa, vel simulata instrumenta scripserit, adeo; ut hæc ratione infamis efficiatur, nec possit amplius instrumenta (r) celebrare, quia per confirmationem talis instrumenti, ex quo facit actum expressè a lege (s) reprobatum, præsumitur Notarius peccare in (t) Deum; jam vero qui peccat in Dominum, lædit animam (u) suam, quæ cunctis rebus est (w) anteponenda. VII. Si in portatione instrumentorum per se confectorum à longinquis partibus non portet literas testimoniales, quæ vulgò legalitatis appellantur, & sumuntur de potestate illius, in cujus ditione degit Notarius, & hoc, ad testandum illum fore fidelem & legalem, qui tale instrumentum celebravit, ne aliàs negatione fides & legalitas ipsius Notarii dubia (x) efficiatur. Cujus quidem legalitatis hæc ex praxi solet esse forma: Nos N. fidem facimus & impartimur, N. Notarium, qui hoc instrumentum inter N. & N. celebravit, incipiens sic: & finiens sic: esse fidelem & legalem. Quam quidem legalitatem faciens, innuere videtur illud instrumentum se scire ab eo Notario factum, talis verò scientia non potest reddi (y) falsa. VIII. Si non commissa sibi in instrumento scripserit, quia unusquisq; actus, veritatis fundamentum habere (z) debet, jam

(o) Bartol. in l. 1. ff. Si cert. pet. (p) Bal. in l. Contractus C. De fid. instrum. text. Secundum eum. § Quod sæpe Auth. De trien. & semis. (q) c. Inter dilectos. extra. De fid. instrum. l. Comparationes C. eod. c. Ad audientiam. De rescript. c. Licet. § Eos. De falsis. Bartol. in l. fin. C. De edict. Divi Adr. toll. (r) Hostien. tit. De usur. § fin. verb. Quid de Notario. Ludovic. Roma in singulari suo 380. (s) l. Cui quis. ff. De solution. l. Ejus, qui ff. Si cert. pet. (t) Innocent. in c. Super his. De vot. & vot. redempt. Joannes de Imo. c. 1. de usur. lb. 6. (u) Prov. 10 (w) l. Sancimus. C. De sacrosanctis Eccles. (x) Bartol. in l. Non solum § Qui aliena ff. De Procur. (y) l. 3. § Si dubitetur ff. Quemad. testam. aper. l. Sed si diversa. ff. De acquir. hæred. (z) l. Nemo C. de sen. c. 1. De Constit.

jam autem Notarius non commissa scribens, infringit (a) veritatem, & frangendo veritatem, Christum (z) negat. Præterea: quilibet debet facere acta secundum regulam artis (c) suæ, regula autem Notariorum cum sit: scribere id, quod à partibus diligenter (d) audiverunt, hinc propriam conscientiam nil facere possunt, alias: injuriam legi (e) inferrent. IX. Si posuerit clausulas non legibiles v l non (f) intelligibiles, quia in instrumentis non est apponendum aliquod verbum (g) obscuritatem adducens, cum unusquisq; actus debet fieri verbis apertis & (b) habilibus, ex quo obscuritas in instrumentis (i) reprobatur. Iam autem dubium in instrumentis dupliciter esse potest, primo quò ad literam, & appellatur obscuritas; secundo, quò ad intellectum, & est (k) ambiguitas. X. Si proprium sigillum, quod est de substantia instrumentorum, (l) mutet, quia mutando signum, veritatem ipsam occultare (m) videtur, hinc taliter facientes fallum committunt & mortaliter (n) peccant. Quod committens Notarius potius præsumitur

(a) c. si Christus De jure injur. Can. Nemo. 11. q. 4. c. Nihil. De præsumpt. & c. Qui scandalizaverit. De R. I. (b) Can. 1. & Can. Consuetudo dist. 8. (c) Bald. in l. Hac lege. De sent. ex per. (d) § penult. in Auth. De tabelson. (e) l. Eadem. ff. De serv. § Oportet. in Auth. De jud. revend. (f) text in l. 1. De excusat. Tutor. Bald. in c. Consuetudinis. extr. De consuet. (g) text. in l. 1. C. De sent. & interloc. omn. Judic. (h) gl. in § Sed hæc solemnia. Instit. De V. O. l. penult. § Quia autem. & § fin. ac l. seq. De constit. l. ut gradatim. § sed si ff. De muner. & honor. Can. Erit autem. dist. 25. (i) l. Si legatarum. § fin. ff. De fideicom. libert. l. Ita fidei. ff. De jure fisci. c. Erit autem lex. & c. fin. De constit. (k) Joan. Andr. in c. Quoniam dubietas. De constit. (l) Bald. in l. 1. C. De Nov. cod. comp. in l. Bonæ fidei C. De reb. re. l. Distrabentes. C. De reb. Eccl. non alienan. l. Stigmata. C. De fabr. § Item aliena Instit. de testam. l. Paulus. l. Qui testamentum. l. Si falsum. de fals. l. fin. C. De Assessor. § Oportet in Auth. De fid. instrum. Bartol. in proem. ff. Fac. de Arena in l. Ad testium. in § si quis ff. De testam. (m) arg. gl. Peregrina in l. 1. C. De usur. (n) Can. Hoc falsum. Can. His autem. 22. q. 2. Antonius de But. in C. 1. De test. in c. Cum dilectus. de Accusat. gl. in Can. Ne quis 20. q. 2. In Can. Si quis metu. 11. q. 3. in l. Præscriptio. C. Si contra jus.

tur idfecisse ex malitia, quàm ex errore, quia talis error non est (o) tolerabilis. XI. Si in renuntiationibus ad aliquos contractus de essentia requisitis generales duntaxat clausulas apposuerit, quia in tali casu ad hoc, ut contractus aliquid operetur, clausulæ specificæ expressè poni (p) debent, nam renuntatio in genere facta, videtur esse inconsultè (q) facta, ex quo ea, quæ speciali notâ digna sunt, quantumcunq; in genere exprimantur, videntur (r) neglecta. XII. Si verbosa instrumenta confecerit, quia qui effuso sermone utitur, in promptum periculum (s) incidit, & ideo brevitatis in instrumentis semper commendatur, nam virtus consistit in paucis, & nil immensum, est (t) bona. Dummodò ex brevitatis obscuritas non (u) iuducatur. XII. Si in instrumentis verba superflua & impertinentia apposuerit, quo casu si quid contra naturam actus vel contractus geritur, actus vel contractus (w) vitiatur, quia ab omni instrumento superfluitas rejici (x) debet. XIV. Si, dum in aliquo necdum intervenit pecuniæ numeratio, ille verò jam numeratam pecuniam scripserit, quod faciens pœnam falsi (y) incurrit; quia dicendo pretium numeratum, videtur

(o) l. Igitur. § Potest. De lib. caus. l. Plagii. C. ad l. ful. De Plagis. l. 1. ff. De Abig. Barbatus consil. 77. volum. 4. (p) gl. in l. Decurionibus C. De silent. Bald. in l. Non plures. C. De Sacros. Eccles. In Auth. Habita. C. Ne fil. pro Patr. in c. 1. De rescript. Roman. in l. Hac consultissima. C. Qui testam. fac. pos. (q) arg. l. Divortium. C. De prælud. l. Titio. C. De legib. l. Cum Aquilaria. ff. De transact. l. Tres Fratres. l. Emptor. § Lucius ff. De pact. l. In lege. ff. De contrab. empt. (r) l. Item apud § Hoc editum. ff. De injur. l. Ligni. § Offitius. ff. De legib. l. Eos C. De aquæ ductu l. Carbonum. ff. De V. S. (s) l. fin. in fin. C. De dot. prompt. (t) Auth. De min. ord. in princ. l. fin. § 1. C. De Appellat. l. fin. C. De donat. l. 1. in princ. ff. De Offic. Præf. Prætor. c. Quia in tantum. extr. De Præbend. l. Competiturus. C. De prox. Sacr. (u) Bald. in d. l. fin. C. De Appellat. (w) l. Actus. ff. De R. I. l. Gracè. § Illud. § Si Stichum. ff. De fidejus. Decius. in l. Quæ dubitationis ff. De R. I. (x) Bald. in l. Gallus § 1 ff. De lib. & posth. Et in l. 1. ff. Quod met. caus. (y) gl. in l. Si ex cautione C. De non numerata pecunia. DD. in l. Si ex pretio C. Si cert. pet.

detur confiteri vidisse illud (z) numerari. Hinc licet si pecunia tradita in sacco dicatur esse numerata, attamen Notarius cautus esse debet, ut ipsam numerari (a) videat. Nec ab hoc poterit Notarius excusari, si ante contractum pecunia fuerit persoluta, quia verba contractus intelliguntur secundum tempus, quo fuit (b) celebratus, XV. Si cum instrumentum fuerit celebratum per aliquot dies, diem non conclusionis sed initii in instrumento (c) apposuerit, quia in instrumentis sola conclusio est (d) inspicienda, nam talis est actus, qualis est (e) conclusio. Quod a Notario maxime observandum est, ut in instrumento per aliquot dies celebrato, diem conclusionis instrumenti, non autem diem initii ejus apponat, ex quo: appositio temporis in instrumento multum (f) operatur. Alias: apponendo diem initii instrumenti, materiam falsi fabricandi praeberet, quod esse non (g) debet, nam per hoc posset alicui facultas agendi vel se defendendi tolli, quod non est (h) per-

D

missum

(z) gl. in l. fin. & ibi Bald. ff. De condition: ex lege. (a) Bald: in consil. 213. volum: 3. allegans l. Adhuc interesse. ff. De usur. & in Rubr: C. De fid. instrum: in l. 1. C. De constit. Et in consil: 278. volum. 2. in l. Si absentis. ff. Si esse. pet. Angel: Imol. ac Paul: de Cast. in l. Prædia. ff. de acquir. possess. (b) l. Si ita stipulatus. § Chrysogonus. ff. De verb: oblig: l. Post dotem: ff. Solutæ Matrimonio. (c) Bald. in l. Contractus. De fid: instrum: text. in l. Si voluntate. C. De rescind: vendit. (d) Innoc: in c. Super literis. De rescrip: Bald. in Comento. l. Præscriptione. C. Si contra jus vel utilit. public. (e) c. Ex parte. De rescrip. c. Senes. Detestib: c. Licet causam. De probat: c. 2. De Ord: cogn. c. Ex parte. De for: comp. Bald: in l. Edicta. C. De edendo. in l. Domum. C. De rei vendic: in l. Qui stipendia. C. De Procurat. in l. Certi conditio. ff. Si cert: pet: in l. Cum ultra. C. De non numerata pecun: Bartol. in l. Aurelius. ff. De lib. & posth: Joan: de Ligna. in c. Examinata. De Judic. Joan: Andr: in c. Cum Ecclesia. De caus. posses. (f) l. Optimam. C. De contrah: & comm: stipu. t: Pantomius. § Rei perduellionis. ff. De acquir: hered. gl. in l. Si ex pluribus. ff. De solut. l. Matrem. C. De probat: l. Eum actum ff. De negot: gest. l. Non solum. ff. De N. O. N. Clem: Literas. De rescript: c. Cum Apostolica. De his, que fiunt a Prælatiis. c. Cum sit generale. De for: comp. (g) l. Convenire. ff. De pact: Dominic. de Rota decis: 390. (h) Clem: Pastoralis. De re judic. Clem. fin. De rescript. l. Scientia. § Qui cum aliter. ff. Ad l. Aquiliam.

missum. Reliquos errores, quos publicus Notarius in conficiendis instrumentis committere potest, videre licet apud DD.

COROLLARIUM III.

Quatuor modis possunt Notarii in instrumentis à se confectis committere (i) falsum. I. Dum timore potestatis alicujus veritatem scribere pertimescunt. II. Dum præmi desiderio hoc faciunt. III. Dum odio volunt contra aliquem suum adversarium moliri. IV. Dum amore auxilium amico vel propinquo præstare contendunt. Quod falsum in instrumentis committendum summè evitare debent, tum quia; talia committentes judicium Christi pervertunt, Qui est veritas & Vita, ac fructum Illius vertunt in damnationis (k) amaritudinem; tum quia; propter hoc falsitatis crimen puniri & condemnari [l] debent, imò a publico Notariatus Officio removendi (m) sunt; non potest enim quis exercere Officium, in quo semel (n) deliquit, hinc confecta ab eis post suam de falso condemnation in instrumenta nullum robur, nullumq; valorem (o) habent; quia ex quo damnatus est Author falsitatis, opera quoq; ejus, veluti falsarii, nequeunt amplius facere fidem, nam qualis est author, talia præsumuntur esse opera (p) ejus. Porro: instrumentum ante condemnationem Notarii confectum, si habeat plura capitula, in quorum uno ex persona Notarii sit admixta falsitas circa substantialia negotii, ob quam postea Notarius ille damnatur & deponitur, probabilius reprobatur (q) in totum. Falsitas verò in substantialibus negotii admitti potest, si *vg.* Notarius falsò scribat contractum fuisse celebratum circa unam rem *vg.* equum, qui fuit factus circa aliam rem *vg.* bovem; nam error seu falsitas circa substantiam rei procul dubio est substantialis.

Idemq;

(i) *Can: Quatuor. 11. q. 3.* (k) *Can: Quicumq; & Can: Væ qui. 11. q. 3.*
(l) *Tassara ubi supra cap: 27. num: 2.* (m) *l. Si aliquid. C. De susceptor.*
(n) *Bartol. in sumnar. (o) Innocen: in c. Fraternitatis De: Hæretic. Abbas ibid: num: 3. Bartol: in l. Barbarus. §. Quid de Notario ff. De Offic. Prætor. Speculator. De instrum. edit. §. Restat videre num: 35. Pirhingi: tit: De fid. instrum. num: 14. (p) *gl: in d. c. Fraternitatis. (q) Abbas in d. c. Fraternitatis Bartol. in l. Si ex falsis. §. Adverte tamen. C. De transact:**

Idemq; fieret, si *vg* Notarius scriberet Titium debere *Cajo 20.* cum scribendum fuisset *10.* quia summa, idest quantitas, est pars stipulationis, seu instrumenti, in quo continetur stipulatio, ac proinde est quid *(r)* substantiale. Secus dicendum est, quando falsitas contingit circa aliquid extrinsecum & accidentale, *vg* quia Notarius scripsit contrahentes esse talis nationis, seu consanguineos, affines, aut quid aliud, quod non facit ad negotium, etsi enim istud est falsum, non tamen ideo vitatur totum instrumentum, quia nihil facit ad contractum *vg* venditionis, permutationis &c. unde sint contrahentes, vel an consanguinei existant *(s)* nec ne? Pœna verò Notarii scribentis falsum testamentum, vel instrumentum; est pœna deportationis, vel alia arbitraria, vel etiam amputationis manûs, quando agitur de magna falsitate, & pluries *(t)* reiterata. Imo: si id exigat facti circumstantia, poterit extendi etiam usq; ad *(u)* mortem; & ultra pœnam criminalem tenebitur Notarius ad damna, & *[w]* interesse. Hâc pœnâ punitur etiam exemplans copiam diversam ab *(x)* originali.

COROLLARIUM IV.

Sicut Notarius actum conficere non potest, nisi rogatus, juxta Superius dicta, ita si rogatus actum celebrare noluerit, nullâ justî impedimenti causâ existente, perjurus *(y)* esse dicitur, quia ejus Officium est publicum, & per consequens: nemini *(z)* denegandum; ac perjurando efficitur *(a)* infamis, & ideo poterit ab Officio Notariatus removeri. Si autem Notarius justè impeditus rogationes instrumentorum negaverit, liberabitur à perjurio, quia

D2

non

(r) l. 1. § Edictiones. junct gl. Verb: Summa ff. De edend: *(s)* arg: c. Cum deputati. De Judic. Innocen. & Joan: Andr. in d. c. Fraternitatis. num: 1. Abbas ibid. num: 4. *(t)* Farinac. qu. 155. num: 11. *(u)* text: in l. Ubi falsi C. Ad l. Cornel: De falsar: *(w)* Farnic ubi supra. *(x)* l. Quod sit d: ff. Ad l. Cornel: De Falsar. *(y)* text. in § Sed neq; questus. in Auth: De Tabellion. *(z)* l. 2. ff. Rem: pup: salv: for: § Cum autem. Instit: De adopt: l. 2. C: Eo l. Orphanotrophos. C. De Episc: & Cleric: *(a)* Cam: Infames. 6. qu. l. 1. Can: Si quis convictus. 2. qu. 5. l. Si quis major. C. De transact.

non dicitur pejerare ille, qui ex iusta causa deserit (b) juramen-
tum. Præterea: jura subveniunt necessitate (c) impeditis. Porro
si nulla Aegati ratione habita rogationes recusaverit Notarius,
magis aggravabit, ex quo; multiplicitas delicti magis gravat ipsum
(d) delinquentem.

C O R O L L A R I U M V.

Certum est, quod Notarii publici si semel ex falsi crimine vel
Cælia iusta ratione Notariatûs officio privati fuerint, non po-
terunt amplius ad hocce officium (e) aspirare, quia actui priva-
tivo non potest aliquo pacto (f) præjudicari. Præterea: licet
præsumatur pro publico Notario, quod fideliter Officium suum exer-
cuerit, donec contrarium concludenter (g) probetur, tamen: si
falsitatem vel alium errorem, ob quem Officio suo privati debe-
ret, in confesso a se instrumento in præteritum commiserit, ad-
huc stabit præsumptio, quod hoc idem in futurum committeret,
quia de præteritis sumitur argumentum in (h) futurum. Et hoc
adeo verum est, ut etiam si pristinae famæ restitutus fuerit, non poterit
ampli

(b) l. fin. ff. Qui satisfacere cogantur. l. Si hominem. ff. Mandati. Can. Si nulla
23. qu. 8. Can. Presbytero, dist. 59. Can. Sicut, dist. 1. De consecr. c. Signifi-
cante. De pignor. e. Si quis. De furt. Decius in Rubr. C. Qui admittit. (c) l. Non
est. ff. Ex quib. caus. major. l. Cum in plures. §. Vestimenta ff. Locati. l. 2. §.
2. ff. Si quis caut. (d) l. 3. C. De Episc. aud. l. Capitolium. §. Grassatores.
C. §. Famosos. ff. De pænis Bald. in Auth. Sed novo. C. De serv. fugit. in l. Apud
antiquos. C. De furt. Bartol. in l. Si cui §. Sacrilegium. ff. De injur. (e) l. Si
aliquid. junct. gl. C. De suscept. l. Præclara. C. De prim. §. fin. Auth. De Ar-
mis. Bald. in l. Nihil. C. De manu. vind. (f) gl. in c. fin. De Fure Patron. in c.
Cum Nos. De Offic. Ordin. l. Cum non solum. §. penult. C. De bonis. que lib. c. Cle-
ricis c. Latores. De sent. excomm. Bald. in l. Servis. in l. Nec operis. C. De pænis.
Angelus in l. Si quis heredem. C. De instit. & subtit. Auth. Relictum C. De evict.
Diu. Adr. toll. l. Alia. C. De hls. quib. ut indig. l. fin. ff. Ad Syllan. l. 2. §.
Pervenisse. ff. De hered. (g) Ad audiendum. De præsumpt. junct. gl. vers. fura-
tus. Sperellus decis. 27. num 7. (h) Bartol. in l. Celsus ff. De usucap. c. Semel De
R. l. in 6 c. Quis forte. De elect. in 6. l. Si cui §. Eidem. ff. De accusat. c. Olim. De
restit. spolia. Abbas in c. Accedentibus. De privileg. Ant. in c. Ex parte De rescript.
in c. Ad eadem. De restit. spoliat.

amplius ad tale officium creari. Sicut in simili videmus, quod dum aliquis de Christiano hareticus est effectus, etsi pristinæ famæ per reditum ad veram Ecclesiam restituitur, non potest (i) rebaptizari. Ita pariter: ob delictam primò Officiò suò privatus Notarius, etsi denuò restitutus per omnia pristinum gradum consequatur quantum ad penam, secus tamen in his, in quibus infertur præjudicium (k) tertio. In nostro verò casu cum tractetur de utilitate publica, quia ex Notarii delicto pars aliqua detrimentum pati (l) potest, ideo restitutio famæ debet intelligi (m) excepta.

CONCLUSIO IV.

Notario publico & jurato, tam Ecclesiastico, quàm Laico in omnibus debet adhiberi fides.

COROLLARIUM I.

Sicut instrumento à Notario publico cum omnibus solemnitatibus, ac sine ullo errore confectò plena fides ubivis dari debet, ita quoq; in defectu instrumenti protocollo ejus plenariè (n) creditur. Quia cum persona Notarii sit electa ad fidem publicam publicè faciendam, & in susceptione illius muneris juraverit, ideo instrumentum ab eo confectum de eo, quod dispositivè continet, meretur fidem. Præterea: instrumentis ex protocollo extractis habetur publica fides, & perpetua (o) firmitas; hinc multò magis ipsi protocollo credi debet. Quod adeò verum est, ut in dubio

ma-

(i). Can: Cum ostendimus dist. 4. De consecr. (k) l. Generaliter, l. Cum ex indulgentia. C. De sent. pass. l. fin. C. De gener. abol. § Sed si ex indulgentia Insti: Quib; mod; jus patron: pot. sol. l. 1. § Merito § Si quis à Princ: ff. Ne quid in loc: public. (l) Tassara ubi supra cap: 49. num: 4. (m) l. Si quis in gradu: § Si quoq; ff. Ad Syllan: (n) l. Argentarius junct: gl vers; Absimiles. ff. De edend: Speculator. De instrum: edit. § Videndum. nam: 4. Abbas in c. Cua. num: 4. Felinus ibid: num: 1. Mascard: Concl 4 num: 1. De probat: post Bariol: in Rubr: C. De fid: instrum: concl: 1250. num: 2. & 26: Turhing. De fid: instrum: num: 16. Barbos. in c. 2 & 15. De fid: instrum: Haunold De 1. & 1. tom: 3. tract: 4. num: 374 & seq. (o) c. penult. De fid: instrum.

magis sit standum protocollō, quam instrumento inde (p) desumpto. Hinc si contrarietur protocollo instrumentum, potius standum est protocollo, tanquam priori & continenti primam actūs sive contractūs conceptionem, & quia ex eo trahitur instrumentum, & illud secundum formam illius (q) expediri debet. Porro: protocollum ut fidem ac plenam vim probandi habeat, ea omnia habere debet, quæ debent intervenire in publico instrumento ad effectum plenæ probationis, nempe: debet esse in illo subscriptio Notarii, signum ipsius, rogatus, seu petitio partium, expressio loci, temporis, personarum, celebrati actūs, seu (r) contractūs.

C O R O L L A R I U M II.

Transumptum seu copia instrumenti publici per publicum Notarium traducta tunc meretur fidem, quando ad solemnem traditionem copix ex originali instrumento adsunt necessaria requisita, qualia sunt. I. Si interveniat justa causa, justæ autem causæ hujus exemplationis sunt, *vg* si ex loco, in quo asservatur, instrumentum extrahi non possit, vel sine periculo amissionis ad locum remotum mitti, aut in judicio produci sine periculo, ne in via intercipiatur, vel malitiâ Adversarii supprimatur, vel quia expedit plura de eodem actu haberi exemplaria ejusdem instrumenti, vel si propter vetustatem exemplari (s) debeat. II. Debet exemplatio illa fieri autoritate judicis Ordinarii vel delegati. III. Debet ea fieri ad petitionem partium, vel saltim alterius partis. IV. Ad solemnem exemplationem requiritur citatio eorum, quorum (t) interest. His vero solemnitatibus prætermis̄is transumptum à Notario confectum non habet fidem, quia quamvis illud

per

(p) Abbas in c. Tum ex literis. De in integr. restit. num: 8. Bartol: in l. Sempronius ff. De legat: Alexander concl: 105. num: 1. volum. 2. Menoch. De Arbitrar. Judic. lib: 3. cas: 87. num: 21. Mascara: De probat: concl: 1250. num: 2. (q) Zoëzius De fid: instrum: num: 6. (r) Alex: consil: 153. num: 12. volum. 2. Honecius consult: 66 num: 95. volum. 1. post Dec. um. consil: 447: num: 5. Angel. consil: 220. (s) c. ult: De fid: instrum: & c. Cum dilecta. De confirmat: util. (t) c. Significavit. De test: & Covarruv: practic: quest. cap. 12. num: 4.

per manum publici Notarii sicut exemplatum, non tamen probat ipsum factum, cum Notarius tantum faciat fidem super transumpto ad testandum, copiam esse collationatam, & per omnia concordare cum originali, non autem facit fidem de ipso facto, quia non testatur se vidisse factum, nec de ipso potuit esse (u) rogarus. Nihilominus predictæ solemnitates non requiruntur I. quando in Literis Pontificiis, ut sæpius fit, habetur infra huiusmodi clausula *Volumus autem quod presentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo alicujus Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prædictis fides adhibeatur, quæ presentibus adhiberetur, si forent ostense vel exhibita.* Nam tunc sufficit talia observari, ne clausula huiusmodi sit superflua, sed aliquid (w) operetur. II. Quando exemplar fuit sumptum, seu scriptum manu ejusmet Notarii, qui instrumentum originale confecit, tum quia idem Notarius est Actor utriusque scripturæ, hinc eadem fides debet adhiberi utrique, tum quia talis sufficienter est instructus de toto negotio, utpote coram se gesto, ac proinde tale transumptum probat ita, ac ipsum (x) originale. III. Quando contraria consuetudo aliter (y) fert. IV. Quando ommissio solemnitarum fit de consensu partium, potest enim exemplatio instrumenti originalis fieri a solo Notario absque auctoritate Judicis, si partes ad hoc consenserint, ita tamen, ut talis Exemplatio ipsis duntaxat, eorumque successoribus (z) præjudicet.

C O R O L L A R I U M III.

Hæc fides, quam instrumentis à Notario publico solemniter confectis dare debemus, extenditur etiam ad scripturas privatas, quæ efficiuntur legitimæ quando cum debitis solemnitatibus à publico Notario sunt subscriptæ & sigillatæ, quia tunc accipiunt
autho.

(u) Thomas Smitz De fid: instrum: q. 2. (w) Reifens. De fid: instrum: § De fid: protocoll: & exemplar. num: 65. (x) Bartol. in Auth: Si quis in aliquo. § Quæro utrum exemplum. circ: fin: C. De edend. Covarruo: ubi supr. Cap: 21. num: 2. vers: quod si fiat. Mascard: concl: 712. num: 35. (y) Pirhing. De fid: instrum: num: 22. (z) Covarruo. ubi supra num: 5. vers: Poterit tamen post Bartol: in d. Auth: Si quis in aliquo.

authoritatem ab ejusdem manu (a) publica. Secus dicendum: si Notarius aliquam scripturam confecit, aut subscripsit, non ut Notarius, seu Persona publica, sed ut aliquis alius privatus, quia tunc scriptura illa non acquirit majorem firmitatem, quam à subscriptione alicujus (b) privati.

COROLLARIUM IV.

Notario publico tanta fides datur, ut etiam stetur illius testimonio, licet singulari de gestis à se ipso, ut sui attestetur aliquid à se (c) rescriptum, adeo; ut instrumenta publica, quæ magna illa præsumptione Notarii publici attestantis de rebus à se visis, vel coram se gestis juvantur, vera credantur, probationemq; probatam (d) faciant. Præterea: non credendum est ipsum Notarium, cum juraverit Officium suum fideliter exequi, aliud scripsisse (e) quam diceretur; hoc tamen intelligendum, donec contrarium (f) probetur.

COROLLARIUM V.

Forma conficiendi instrumenti ordinaria de jure præscripta est hæc: Instrumentum incipit sic: *In Nomine Domini, Amen. Præsentis publico instrumento cunctis pateat evidenter, & sit notum. Quomodo Anno à Nativitate Domini Nostri JESU CHRISTI N. Indictione Romana N. Pontificatus autem N. vel Imperii N. feliciter Moderni, Anno ipsius N. die N. Mensis N. in mei Notarii publici infra scripti testimonio, infra nominatorum ad id specialiter rogatorum & adhibitorum presentia constitutus personaliter NN.* Hic inseratur ipse actus, de quo instrumentum confici debet. Ad finem instrumenti scribitur sic: *Super omnibus præmissis petiitum à me Notario infra scripto unum vel plura confici & sibi extrahi instrumentum sive instrumenta. Acta sunt hæc N. Anno Indictione. Pontificatu, vel Imperio, die. Mense, quibus supra*
Præ.

(a) De fid. instrum: (b) Bald: in d. c. 2. num: 5. vers: Sed pone Felinus ibid: num: 4. Jordanus tom: 3. De fid instrum: num: 6. Mascard: Concl: 109 Num: 2. (c) Menoch. De Judic: arbitr: lib: 2. Cas: 92. num: 3. Mascard: De probat: concl: 102. num: 1. (d) Bartol: in l. 1. In principio. num: 8. Et Jason: ibid: num: 50. ff. De N. O. N. Menoch. De recuperi. posses. remed: l. num: 1. 244. (e) c. Ad audientiam De præscript: (f) Reiffenst: tū: De test: § 8. num: 275.

Presentibus NN. testibus adpramissa rogatis, vocatis & adhibitis. Si Notarius tale instrumentum ex protocollo suo extrahit, hæc in fine addere debet. Et quia ego N. olim N. hic ponatur Nomen Patris, Publicus auctoritate N. Notarius, actui N. sic, ut pramissum est, factum cum prænominatis testibus præsens & personaliter interfui. eundemq; ad Acta Notariatûs mei suscepi. ideo præsens publicum instrumentum (si sit aliena manu scriptum, addat, secus si sua manu licet aliena, mihi tamen bene nota & fida scriptum, signoq; Nomine & Cognomine meis solitis communitum extrahidi, manuq; mea propria subscripsi rogatus & requisitus. Idem qui supra. Formâ vero quâ Notarius fidem alicui instrumento debere dari testatur, seu (ut dicitur) forma legalisationis transumptorum est hæc. Et quia ego NN. olim N. publicus auctoritate N. Diacesis N. Notarius præseni documentum originale authenticum vidi, legi, ac in manibus habui, præsentum documentum cum eodem suo originali verificavi, ac de verbo ad verbum concordare adinveni, ideo ut eidem documento plena fides, tanquam originali adhæbeat, idem documentum licet quidem manu aliena, mihi tamen bene nota & fida scriptum. manu mea propria subscripsi, signoq; Nomine & Cognomine meis solitis quibus in talibus utor communi, rogatus & requisitus. Idem qui supra.

Hinc Illi

Qui Nomina Nostra habet scripta in Cælis. *Luc: 10. v. 20.*
Laus, Honor, & Gloria.

P E R M I S S U
M A G N I F I C I D O M I N I
R E C T O R I S.

BIBLIOTHECA
VNIV. MAGELL.
GRACOVENSIS

L. 10. 23.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0016494

